

ΟΛΙΓΑΙ ΩΡΑΙ ΕΙΣ ΣΟΥΕΖ.

Philator «Μὴ Χάνεσαι»,

«Ὁ καὶ κατὰ τὸ ταξιδίδιόν μου δὲν σὲ ἐλησμόνησα, ὀλίγον ὅμως ἔλειψε νὰ χαθῶ. Τί ἐζητούν ἐγὼ εἰς τὸν μονότονον καὶ γαλήνιον λιμένα τοῦ Σουέζ; Ἀλλὰ τὸ θαλάσσιον κήτος, οὐ ἐπιβαίνω, εἶχε τὴν ἀγγλικὴν ἰδιοτροπίαν νὰ προσορμισθῇ εἰς τὸν λιμένα τοῦτον διὰ νὰ φιλήσῃ τὰς ἀφρικανικὰς ἀκτὰς. Αὐτὰ τὰ φιλήματα, τὰ ὅποια παρομοιάζω μὲ φιλήματα ὑποκλεπτόμενα ἀπὸ ἀκόλαστον νεανίαν ἐκ τῆς εὐειδοῦς μορφῆς τῆς συζύγου φίλου του, αὐτὰ λέγω τὰ φιλήματα ἔχουσι συνήθως κακὰς συνεπείας. Ἐπιφέρουσι ταχέως ἐγκυμοσύνας, τοκετούς. Διότι αὐτὸ συνέβη καὶ εἰς τὸ ἡμέτερον κήτος, τὸ ὅποιον ἐγκυμονῆσαν ἐκγεγενῆς τώρα ἐν τῷ λιμένι τούτῳ καὶ ἐλαφρόνεται ἀπὸ τὸ ἐρωτικόν του βάρος. Ὡστε ἀναγκάζομαι νὰ μείνω καὶ ἐγὼ ἐνταῦθα ἐξ τοῦλάχιστον ἡμέρας. Ἐξ ἡμέρας εἰς Σουέζ ἀντιστοιχοῦσι πρὸς βίον ἐξ αἰώνων εἰς τὸ χειρότερον κατώγειον τῆς Πλάκας. Ἐπειδὴ δὲ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μείνῃ τις ὅλον αὐτὸν τὸν καιρὸν ἐντὸς τοῦ πλοίου, ἃς λάβωμεν τὸ θάρρος—ὡς θὰ ἤρχιζε στενοκέφαλος ἐπιστολογράφος—νὰ ἐξέλθωμεν.

Ἡ πόλις τοῦ Σουέζ ἀπέχει 40 περίπου λεπτὰ ἀπὸ τοῦ ὄρμου· μόλις ἐξέρχομαι καὶ μὲ περιστοιχίζουσι δέκα ποικιλόχροιοι ὄνοι, ἀπόγονοι πρὸς μητρὸς μὲν ἀπ' εὐθείας, τῆς ὄνου τῆς Βαῶλ, ἀδέσβαιοι ὅμως ἂν πρὸς πατρὸς εἰλκον τὸ γένος ἀπὸ τοῦ ὄνου—πατριώτου τοῦ Πειραιῶς. Δέκα ὄνοι!.. καὶ δέκα Αἰγυπτίαιδες ὀνηλάται, καὶ εἰς ἐγὼ, σωστὰ εἰκοσι μία... ὁς μοι τώρα καὶ μίαν φιγοῦραν καὶ βλέπεις λέγω τριανταμία ἢ ὄχι;...

Ἀλλὰ... παρασύρομαι ὑπὸ τῶν χαρτοπαικτικῶν μου διαθέσεων καὶ συγχέω τὰ πράγματα. Ἄς ἐλθωμεν λοιπόν, ἢ μᾶλλον ἃς φύγωμεν ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ὄνους, . . ἄλλ' ἄδύ-

νατον. Εἶναι πείσμονες καὶ ζωηροὶ ὡς Ἕλληνες βουλευταὶ διεκδικοῦσι μετ' εὐγλωττίας τὰ δικαιώματα τῆς ἐπαρχίας των ἥτις εἶναι ἡ τσέπη ρυπαροῦ τινος Αἰθίοπος. Ἀλλ' αἰφνης δι' ἐνὸς *balancé des ânes*, ἀποσύρονται οἱ ὄνοι καὶ μὲ περικυκλοῦσιν οἱ Αἰγύπτιοι, ὁμιλοῦντές με εἰς ὅλας τοῦ κόσμου τὰς γλώσσας· ὁ εἰς *Very good donkie*, ὁ ἕτερος *bono asino*, ὁ τρίτος *Monsi âne*, ὁ ἄλλος *Téleie Γκαϊντάρης*, ὁ ἄλλος *Esel*, ὁ ἄλλος εἰς γλώσσαν τὴν ὁποίαν δὲν ἐννοῶ καὶ οὕτω καθεξῆς, σὲ βλέπουσι δὲ κατὰ πρόσωπον διὰ ν' ἀνακαλύψωσιν ἐκ τινος μορφασμοῦ σου ποία ἡ μητρικὴ σου. Σὲ ὠθοῦσι, σὲ στενοχωροῦσι, σὲ πιέζουσι, σὲ ἐμποδίζουσι, σὲ περικυκλοῦσι καὶ σὲ προκαλοῦν ν' ἀφομοιωθῇς πρὸς τὰ πιστὰ των τετράποδα καὶ νὰ τοὺς φιλοδωρήσῃς μὲ τινα εὐγενῆ λακτίσματα διὰ ν' ἀπολυτρωθῇς. Σὲ φέρουν ἐπὶ τέλους εἰς θέσιν νὰ ὀργισθῇς καὶ νὰ τοὺς ἀπωθήσῃς ἐπιλέγων ἐν αἰ! 'ς τὸ διάβολο χωρὶς νὰ συλλογισθῇς ὅτι συναλήφθης ἐπ' αὐτοφῶρῳ, διότι ἐκεῖνος ὁ μαρὸς *Téleie Γκαϊντάρης* ἐπωφελεῖται τοῦ διαφυγόντος σε διαδόλου, ἐννοεῖ τὸν ἐθνισμόν σου καὶ σοὶ προσκολλᾶται ὡς βδέλλα ἐμῶσα οὐχὶ αἷμα ἀλλὰ Ρωμαϊκά καταληπτὰ μόνον εἰς αὐτόν. Τότε δ' ἡ πρέπει νὰ καθελαικεύσῃς τὸν ὄνον του ἢ νὰ τοῦ δώσῃς ἐν δεκάλεπτον διὰ νὰ λυτρωθῇς· προτιμᾷς τὸ δεύτερον, διότι δὲν σοὶ ἀρέσει ἔπνοος ὢν, νὰ ὑπολείπῃσαι τοῦ ἱππηλάτου Τσουτσουνάτου, καὶ οὕτω σώζεσαι. Περιπατεῖς τότε ἐπὶ 35 περίπου λεπτὰ καὶ φθάνεις εἰς τὴν πόλιν.

Πλὴν μόλις φθάσῃς ἐπαναρχίζει νέα πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ ἐθνισμοῦ σου πολιορκία. Ἐχε ὑπομονὴν καὶ σφίγγε τὰς σιαγόνας σου, μὴ προφέρῃς οὔτε γρῦ. Προσπάθῃσον μόνον νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὴν πρώτην τῆς πόλεως ὁδόν.

Πλὴν κεντρικὴ εἴσοδος δὲν ὑπάρχει. Ἀτραποὶ σκολιαὶ καὶ ἐρεβώδεις, ἐρείπια ἐπὶ ἐρείπιοι σοὶ δίδουσι εἰκόνα ζωσαν τῆς ἀρχαίας Βαβυλώνης, ἀκατέργαστα ἰσόγεια παράθυρα, ἐν οἷς παρουσιάζονται μορφαὶ εἰδεχθεῖς, ἄνδρες καὶ

Οἱ εὐτυχέστεροι εἶνε οἱ τελευταῖοι.

Εἶδ' ἅ πολλοὺς μεγάλους ἄνδρας ἐν διαφόροις ὁμηγύρεσιν, ἀλλ' οὐδόλως σχεδὸν ἐπιτυχάνουν. Ἐννοῶ τοὺς ἀληθεῖς μεγάλους ἄνδρας οἵτινες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰσιν ἀπησχολημένοι καὶ σχεδὸν ἀφρημένοι. Ἐὰν ἀναμιχθῶσιν εἰς συνομιλίαν προσβάλλουσιν ἢ προσβάλλονται.

Μία ἰδέα εἰς τὸν ἄνθρωπον εἶνε ὅ,τι ὁ σιδηροῦς πάσσαλος τῶν γλυπτῶν ὑπὸ τὸ ἀγαλμα. Τὸ συγκρατεῖ καὶ τὸ ὑποβάσταζει.

Εἶνε ἀδύνατον νὰ ζήσῃ τις ἐν τῇ ὑψηλῇ κοινωνίᾳ ἄνευ εἰδικότητός τινος. Πρὸ ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἤρκουν εὐπρεπὴς ἐνδυμασία καὶ τρόποι ἐράσμιοι. Σήμερον τοιοῦτος χαρακτηριστὴρ θὰ προσήγγιζε πολὺ πρὸς ὑπνέτην καφεναείου. Οἱ

κοινοὶ κομφεϋόμενοι ὁμιλοῦσι συνήθως περὶ ἱπποδρομιῶν, ἱππων καὶ ἀνατροφῆς αὐτῶν. Σοὶ συνιστῶ ἰδιαζόντως τὴν πολιτικὴν οἰκονομίαν. Αἱ οἰκονομολογικαὶ γνώσεις ἐκτιμῶνται πολὺ παρά τῶν ἀνδρῶν. Πρὸς δὲ καὶ τοὺς στίχους τοὺς ἐν εὐθέτῳ στιγμῇ ἀπαγγελλομένους, ἰδίᾳ δὲ ἐν τῇ ἐξοχῇ.

Ὅσάκις βάζεις τὸν λευκόν σου λαϊμοδέτην μὴ βλασφημῇς κατὰ τοῦ βλακώδους τούτου ἐθίμου. Πᾶσα αἰθουσα εἶνε διαρκὴς ἔκθεσις καὶ οἱ ἐν αὐτῇ ἀποικιακὰ προϊόντα ἅπερ διὰ νὰ ἐξοδευθοῦν δέον νὰ ἐκτεθῶσιν.

Ὁ θεὸς σου

Κριθαροκουκῆς.

γυναῖκες ἡμίγυμνοι, παιδία βρωμερά, ρακένδυτα, λοῦστροι διαφιλονικούντες μεταξύ των τὴν θέσιν τῆς σκιάς σου—διότι ἐπ' αὐτῆς θὰ εὐρίσκηται πάντοτε ὡς ὑπασπιστῆς σου εἰς ἀγυιόπαις—τετραγωνικὰ κιβωτισιδῆ ἐργαστήρια, ἔνδεια, ρυπαρότης καὶ λέπρα, ἰδοὺ τὸ πρῶτον τμήμα.

Ὅδοι πλατύτεραι, πέντε οἰκοδομαὶ μὲ πλίνθους μελάνες, ἔχουσιν ὅμως καὶ ἀνθρώπινον, ἐν τέμενος, καὶ περὶ αὐτὸ ἐν εἶδει ἀλυσσίνου πλαισίου, ἄπειροι φακίνοι νυσταλέοι καὶ ὑπνηλοὶ μετὰ ραστώνης καθήμενοι, τρία προκατακλυσμιαῖα καφενεῖα ἄξια νὰ καθέξωσι τὴν πρώτην θέσιν ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ Λονδίνου, εἶδος στρατῶνος τοῦ ὁποῦ οἱ κακόμοργοι πυλωροὶ φαίνονται ἐπάξιοι διάδοχοι τοῦ Σουλτάνου ὅστις δὲν ἔχει πλέον τὴν ἰσχὺν νὰ παραφυλάττῃ τὰ δικαιώματα τῆς Πύλης, μία ἑλληνικὴ ἐπιγραφὴ καταστήματος—*Καπνοπόλις καὶ γράματα*—σωροὶ πλίνθων ἐκεῖ, ὑψώματα ἄμμου ἐδῶ, πελιδνότης, ἡλιθιότης, ἐλεεινότης.

Ἴδοὺ τὸ δεύτερον τμήμα.

Σκότος, ἐρείπια, θύραι ἀπαισιόμοργοι ἀνοιγόμεναι αἰφνιδίως ἐκεῖ ὅπου σὺ νομίζεις ὅτι εἶναι τοῖχος, κατακόμβαι ὑπόγειοι, φρικαλέαι, θόλοι βαθεῖς μὲ φῶς εἰς τὰ ἐνδότερα ὅπου νομίζεις ὅτι κατασκευάζουσιν ἀνθρωποκτόνα δηλητήρια τρομερά καὶ ὑπὸ λύχνου ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ φωτιζόμενα κατώγεια, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐὰν προφθάσῃς νὰ ἴδῃς, διακρίνεις ὑπὸ τὸ σκίῳφως ἐκεῖνο, ἐντὸς νέφους ἀκαθαρσίας καὶ κονιορτοῦ—τὸν ὁποῖον θὰ ἐξήλευεν ὁ δῆμαρχος Ἀθηνῶν—τράπεζαν κυκλοτερῆ, καὶ περὶ αὐτὴν φυσιογνωμίας ἀγρίας, ληστικῆς, γέροντας, νέους, γυναῖκας, παιδία, ὄνους, σκύλους, γάτας ὅλα φύρδην μίγδην τὰ μὲν ἐπὶ τῶν δὲ καὶ τὰ δὲ ἐπὶ τῶν μὲν, καὶ ἀναπολεῖς ἀμέσως τοὺς προπάτοράς σου τοὺς πατριάρχας καὶ φοβεῖσαι καὶ τρέμεις ἀπέναντι τοῦ τρίτου τούτου τμήματος.

Ἐξ αὐτῶν τῶν τριῶν τμημάτων συνίσταται τὸ καλούμενον Σουεζ, ἐντὸς δὲ τῆς βορβορώδους ἰλῦος τοῦ ὁ ἀπαθανατισθεὶς Λεσσὲψ εἶδεν ἐνοπτριζομένην τὴν ἐπιχείρησιν τῆς θαυμαστῆς διώρυγος τοῦ Σουεζ, ἀλλὰ μήτοι ἐντὸς τοῦ βορβόρου δὲν εἶδομεν πολλακίς καὶ τὸν ἀστροκέντητον οὐρανὸν κατοπτριζόμενον;

Εἰς σὲ φίλτατον «Μὴ Χάνεσαι», χορηγῶ τὴν κατ' ἀρᾶς ἐκλογὴν ἐνός τῶν τριῶν τούτων τμημάτων ὅσον ἀφορᾷ ἐμὲ, ἀνακρούω πρῦμναν καὶ ἐπιστρέφω ἀμέσως εἰς τὸ ἀτμόπλοιον προτιμῶν νὰ βλέπω τὰς ἐπιμήκεις καὶ πυρροξάνθους φυσιογνωμίας τῶν ὁπαδῶν τοῦ Γλάδστωνος ἢ τὰ μαῦρα ὡς Ἀδου στήθη τῶν ἀπογόνων τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Πρὶν ἢ φθάσω ὅμως εἰς τὸ ἀτμόπλοϊόν μου συναντῶ τὸν πράκτορα ὅστις μοὶ ἐκπέμπει ἐν μειδίᾳ τὸ ὁποῖον συνοδεύει καὶ διὰ τῆς ἐξῆς στερεοτύπου ἐρωτήσεως:

— Καὶ πῶς σὰς ἐφάνη ἡ πόλις μας;

Ἐπειδὴ δ' ἐγὼ ἤθελον νὰ τῷ κάμω ἐν ἀληθῆς κομπλιμέντον ἀπάντησα μετ' ἀφελείας:

— ὦ! ἔχει ὡραίους γαῖθάρους!..

Καὶ αὐτὸς ἐξεκαρδίσθη ἀπὸ βλακώδη γέλωτα.

Ὁ Σὺς

Μαζέτας.

ΤΡΕΛΛΑΙΣ

Προτιμῶ νὰ καταδιώκωμαι ἀπὸ τὰς τύψεις τῆς συνειδήσεως πάντοτε παρὰ μίαν καὶ μόνην ἡμέραν ἀπὸ τὸν Ῥιζόπουλον.

Εὐκολώτερα πνίγει τις τὴν ἀγανάκτησιν εἰς τὰ στήθη του παρὰ ἓνα ἄνθρωπον εἰς τοὺς κόλπους του.

Ἐὰν ἀποκτήσω ποτε παιδία, οὐδὲν ἄλλο θὰ ζητήσω ἢ: νὰ εἶμαι ὁ πατὴρ των.

Οἱ ὀφθαλμοὶ εἶναι παράθυρα τῶν ὁποίων τὰ βλέφαρα εἶναι μπερντέδες. Κλείω πάντοτε τοὺς μπερντέδες μου ὅταν ἀναγινώσκω τὸν *Τηλέγραφον*.

Ἡ φύσις εἶναι πλύστρα ἥτις δὲν παίρνει λεπτὰ ὅταν λευκαῖνῃ τὴν κόμην μας.

Τὸ μειδίᾳ ἐπὶ τῶν χειλέων τῆς γυναίκος εἶναι κίβδηλον νόμισμα ἔχον ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν.

Ἡ φιλοδοξία εἰς τὴν γυναῖκα εἶναι ἡ θυρωρὸς ἢ ἀνοίγουσα εἰς τὸν ἔρωτα τὴν θύραν τῆς καρδίας της.

Ἐγὼ ἓνα φίλον ὅστις βραστᾷ ἓνα καφενεῖον καὶ οὐδέποτε τὸν λόγον του.

Ὁ λαίμαργος προτιμᾷ τὴν πτέρυγα μιᾶς πέρδικος ἀπὸ μίαν πτέρυγα τῶν ἀνακτόρων.

Ἡ ζωὴ εἶναι ἄνθος βλαστάνον καὶ παρὰ τῷ πλούσιῳ καὶ παρὰ τῷ πτωχῷ. Ἐκεῖνος τὸ ποτίζει διὰ καμπανίτου καὶ αὐτὸς μὲ δάκρυα.

Commerson

ΘΕΛΕΤΕ

νὰ διώξητε τὸν χειμῶνα ἀπὸ τοῦ σπῆτί σας; Ἀγοράσατε **Ὀῖνους Ἀμπαζοπούλου**, λεπτοὺς, εὐώδεις, γνησίους, διὰ τράπεζαν, διὰ φροῦτα, δι' ἄνδρας, διὰ γυναῖκας.

Κάτωθεν τῆς Μεγάλης οἰκίας Μελά.